

Тема номера: Мандрівки й паломництва

РЕДАКЦІЯ VERBUM

19 ЧЕРВНЯ 2019

Шановні читачі! Ходіння, хоч і може здаватися одною з найпростіших для людини речей, іноді виявляється складною, а деколи – захопливою справою. Літо – це час подорожей і паломництв, час активного пересування з місця на місце, виходу за межі звичного середовища й відкриття великого світу. І ця природна діяльність приховує в собі метафізичні, духовні таємниці, до яких ми хочемо придивитися в новому номері «Вербуму».

Богдана Матіяш розповідає про нелегкий досвід ходіння, коли тіло відмовляється слухатися. «Неможливо бути готовим до того, що перестанеш могли ходити, станеш лежачим хворим і навіть не знатимеш, чи колись відновиш уміння ходити, уже зовсім не сприймаючи його як даність – тільки як дар». Одужання, на яке мав піти місяць, розтяглося на понад п'ять років. За цей час авторка зробила надзвичайно важливе відкриття: «Кожен крок – niepewний і болісний – може стати молитвою». Брак і біль стали шляхом до переосмислення того, що все життя здавалося природним і невід'ємним.

Галина Глодзь пише про причини, які спонукали середньовічних християн вирушати в паломництва, іноді далекі й сповнені несподіванок і небезпек. Великі маршрути – Єрусалим, Рим і Сантьяго-де-Компостела – і крихітні храми, де зберігалися реліквії місцевих покровителів, звісно, приваблювали прочан із різних приводів. Але їх об'єднувала можливість наблизитися до особи справжнього святого, який перебував у кожній частинці своїх мощей, і самому понести додому трохи святості: чи в ампулі з йорданською водою, чи в хустинці, якою вдалося на мить торкнутися релікварію, чи бодай у паломницькому значку.

Досвідом крокування однією з паломницьких доріг – власне, до Сантьяго-де-Компостела – ділиться отець Ігор Гнюс ОР, який двічі подолав її. Він розповідає, зокрема, про підготовку до такої прощі та про її мету для сучасної людини, наголошуючи, що готувати до шляху треба як тіло, так і душу. «На матеріальному йдеться насамперед про взуття, яке має бути не нове і добре розношене», і так само варто поставитися й до душі, яка з нашим просуванням дорогою має ставати дедалі м'якшою. Через фізичну діяльність паломництво торкається духовного життя.

Два останні тексти присвячені подорожам – і дивляться на них із різних ракурсів. Соломія Щур розповідає про п'ять європейських міст, куди можна полетіти от уже в липні, навіть маючи обмежений бюджет. Це пропозиція довіритися самим собі у вигадуванні мандрівки й отримати від цього задоволення, адже «обираючи помешкання, плануючи маршрути й купуючи авіаквитки, ви немовби уже почали подорожувати, і це натхнення робить відпустку ще яскравішою».

Номер завершує текст Ксенії Сокульської про тревелоги початку ХХ століття, прикметні тим, що всі їх написали жінки. Подорожні нотатки українки Софії Яблонської, американки Керолайн Майтінгер і британки Памели Треверс описують зустрічі з екзотичними культурами: для перших двох це справді незвичні нам Африка, Азія й Океанія, а от третя помандрувала в Радянський Союз – і виявилось, що це таки цілковито інша реальність. Кожна з авторок

мусила не тільки подолати відстань, яка відділяла її від незвіданої культури, а й довести своєму власному середовищу, що жінки можуть самостійно подорожувати і що внаслідок цих подорожей їм вдається розповісти щось нове про світ.

РЕДАКЦІЯ VERBUM

19 ЧЕРВНЯ 2019

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in **/home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php** on line **284**